

EN HEMVÄNDANDE EDEFORSBO

Av Rolf Boström, Boden

Rolf Boström

Jag vill berätta om min farfar så som jag själv minns honom och som det berättats av mina farbröder, min far och även av min granne Torsten från Ojs. Gustav Adolf Boström i Svartlå (kallad G-A Boström) föddes den 25/2 1876 i Spikberg. Föräldrar var torpare Nils Fredrik Boström och Johanna Maria född Roslin. Gustav Adolf var äldst i en stor syskonskara, men fyra bröder dog i den fruktade lungnoten. Kvar i livet blev därför bara Gustav Adolf, två systrar och Axel Wilhelm, han som sedermera startade sågverk i Svartlå. Gustav Adolf fick som äldst av syskonen tidigt bidra med familjens uppehälle genom skogsarbete och flottning i bl.a. Spikselån.

Han träffade sin blivande fru i Vuollerim. Hennes namn var Erika Selberg och bodde i Station, 3 km nedströms Porsis kraftverk på norra sidan. De gifte sig den 14/1 1899. Sedan började ett omväxlande liv. De nygifna flyttade till Holmträsk (nuvarande Snedudden), bodde i AB Bodträskfors hus och G-A sysslade följaktligen med skogsarbete åt det bolaget. I Holmträsk föddes deras första barn 1902 och han fick namnet Henning.

G-A hade fått tips om ett hemman i Jutsajaure ca 20 km norr om Porjus, nära berget Sörstubby i Muddus. Dit ville han flytta. Den 28/3 anlände familjen till sitt nya hem i Jutsajaure. Till Jutsa nr 1 hörde stora skogar med mängder av vilt. I närheten fanns stora myrmarker och fiskevatten. Men platsen låg ganska avskilt från andra byar. Efter ett antal år när många pojkar fötts i familjen, började även de att jaga med far.

*Erika, Frida och Gustav Adolf Boström.
Fotograf: Lea Wikström*

På 1910-talet och långt fram i tiden fanns det oftast mycket arbete nära Jutsa. G-A hade alltid två hästar. Han och sönerna körde fram stora mängder timmer och ved till järnvägen, då Jutsa ligger vid inlandsbanan. När Suorvas första damm byggdes blev det ännu mer arbete. G-A och sönerna var naturligtvis där med sina två hästar. Alla transporter gick med häst de 10 mil från Porjus. Henning,

den äldste av bröderna, berättade om dessa körningar och sa att det var ett mycket hårt jobb. Det var ibland svår storm längs Stora Lulevattnet, oftast väldigt djup snö och någon egentlig väg fanns inte att tala om. Vid hård skare på vårvintern fick man hugga ett spår så att inte kälkarna skulle spåra ur om det blåste upp till storm, berättade Henning.

G-A började ändå se sig om efter något annat, när livet var så hårt uppe nära fjällvärlden. Vid en glad afton på en krog i Gällivare, mötte han en man som hette Olofsson. De berättade om sina hemman. De diskuterade och G-A bytte sitt hemman mot hans hemman i Kroksjö, 3 mil norr om Umeå.

Familjen Boström flyttade till Kroksjö, alla utom Henning. Han blev kvar då han hade träffat sin blivande fru, Ester. Och Olofsson med familj flyttade sedermera upp till Jutsa. Men stackars Olofssons fru grät mycket, när hon upptäckte att hon hamnat mitt ute i skogen.

Vilken förändring för familjen Boström! I Kroksjö fanns mycket folk omkring dem. De bodde nära en skola. Barnen fick många kompisar. De äldre söner kunde pröva på nya yrken. En tog körkort och blev busschaufför, en annan började som lärling hos en målare. Men G-A själv trivdes inte så bra på det nya stället. Han började längta tillbaka till sina rötter. Slakten var långt borta. En bror bodde, som tidigare nämnts, i Svartlå, en syster bodde i haradstrakten och en bodde i Jokkmokk. Snart hade Boström gjort det igen! På något vis hade han fått tips om ett hemman till salu, den här gången i Svartlå vid Lule älv. Torsten, deras blivande granne, mindes när hela familjen kom förbi Ojs, på väg till sitt nya hem.

Mina föräldrar Elsa och Ernst Boström 1935

Huset låg på den plats där Kristina Larsson idag bor och det var i augusti 1927. Erika och G-A arbetade ca 10 år i jordbruket, men sedan drog de sig tillbaka och min far Ernst tog över.

Erika och G-A byggde sig en egen liten stuga vid väg 97 och där bodde de tillsammans. Äntligen ett lugnare liv!

Men Erika var dock inte så stark längre. Hon var sjuk en lång tid och dog den 26/2 1944. G-A bodde kvar ensam några år, men sedan flyttade han till det nya pensionärshemmet i Harads. Nu var han tillbaka nära sin födelseort. Han dog den 17/6 1950.

Jag minns själv G-A som en gladlynt äldre man som tyckte om att ha folk omkring sig, ibland ville han träffa bara oss barn. Jag minns tydligt när han besökte oss i min barndom och samlade oss barn omkring sig. Han tog fram sin hemlighetsfulla plåtask fylld med Tiger Brand, stoppade omsorgsfullt sin pipa och rökte. Han berättade minnen från alla sina platser och sjöng den fina medeltidsballaden ”Det blåser kallt, kallt väder ifrån sjön”. Det han berättade mest om, när han tänkte tillbaka på sitt liv, var ändå Jutsa, den plats han saknade mest av alla...

Så minns jag honom, mannen med den kraftiga mustaschen, G-A Boström, min farfar.

G-A:s stuga i Svartlå